ANTRENORII SÎNT ȘI EDUCATORI

Luăm în discuție o problemă importantă: felul în care antrenorii contribuie prin munca lor la educarea sportivilor. Considerăm necesar să abordăm acest subiect, deoarece antrenorii pot și trebuie să aibă un rol hotărîtor în educarea multilaterală a tineretului.

Pentru aceasta am rugat patru tehnicieni să răspundă la următoarele trei întrebări:

1. Ce cazuri de indisciplină ați avut?

2. Ce măsuri ați luat pentru rezolvarea lor?

3. Care au fost rezultatele?

ION VINTILĂ, antrenor de atletism:

1. Lucrez din anul 1961 cu juniorii din lotul republican și pot să afirm că munca de educație a înregistrat un salt calitativ și rezultate frumoase, la nivelul secțiilor de atletism din cluburi și din principalele asociații sportive. Confirmarea celor spuse ne-o oferă apariția din ce în ce mai rară a cazurilor de indisciplină, atît în cadrul loturilor republicane de juniori (băieți sau fete), cît și cu ocazia desfășurării competițiilor cu caracter republican. Doresc s-o spun, de la început, că antrenorii noștri au luat bunul obicei de a se sfătui cu părinții tinerilor pe care îi pregătesc și această legătură a devenit rodnică, în adevăratul înțeles al cuvîntului. Părinții, în majoritatea cazurilor, primesc bucuroși îndrumările noastre, sînt receptivi la eventualele constatări critice și au început să ne ajute efectiv, ocupîndu-se mai mult de regimul de viață al copilului lor, de alimentația lor rațională, de frecventarea cu regularitate a antrenamentelor. Mi-am permis să mă abat de la sensul strict al întrebării, în dorința de a sublinia, de la început rolul pregătirii părinți-antrenori sau profesori, eficiența și pe plan sportiv a unei asemenea colaborări. Aceasta mai cu seamă că legătura despre care vorbesc a redus substanțial — și în cadrul atleților juniori — numărul abaterilor de la disciplina sportivă, sub toate formele ei.

Dar să revenim la prima întrebare. Pentru aceasta am ales cîteva cazuri care mi s-au părut mai semnificative. In primul rînd, semnalez trei situații oferite de tinerele atlete *Sanda Anghelescu* (recordmană de junioare la garduri). *Erica Stoenescu* (campioană de junioare la săritura în înălțime — 1,62 m anul trecut) și *Aura Petrescu* (cea mai bună sprinteră, junioară, de la noi, în 1965). La acest „trio" am constatat în prima parte a sezonului trecut o delăsare în pregătire, un interes scăzut pentru antrenamente. In ceea ce privește băieții, aș putea da exemplele lui *Dan Hidioșanu* (sprinter cu frumoase perspective) și *Sorin Marian* (recordman la săritura cu prăjina, juniori mici). Ei nu s-au încadrat, anul trecut, în programul pregătirii de iarnă, nerespectînd orele de odihnă, fiind uneori nepunctuali etc.

2. In legătură cu cele trei atlete, am discutat în repetate rînduri despre atitudinea lor cu antrenorii respectivi, *Claudia Simionescu* și *C. Dumitrescu.* Aceștia, la rîndul lor, s-au ocupat mai îndeaproape de pregătirea celor trei atlete, cerînd și sprijinul părinților pentru combaterea comodității la aceste sportive talentate, dar insuficient de conștiente de necesitatea unei pregătiri susținute în scopul obținerii de rezultate superioare. Cu Dan și Sorin am procedat ceva mai radical, avînd în vedere că ne aflam într-o tabără sportivă de vacanță, unde influența lor putea avea urmări imediate asupra celorlalți tineri. După ce le-am făcut observații (rămase fără rezultat) i-am eliminat din tabără, trimițîndu-i acasă.

3. Tinerele atlete în cauză au înțeles, după discuția cu antrenorii și părinții lor, să efectueze un volum mai mare de muncă pentru realizarea scopului propus, și anume, rezultate superioare, pe măsura frumoaselor lor calități. De pildă, în actualul sezon atletic în sală, Erica Stoenescu a stabilit recordul de 1,60 m la înălțime, iar Aura Petrescu a obținut și ea un record de sală, la 50 m plat, cu timpul de 6,7 sec. Familiile respective ne-au promis și pe mai departe sprijinul, dar sînt convins că nu vom mai avea nevoie — în acest sens — de el, constatînd seriozitatea în pregătire a „trio"-ului. Și metoda educativă aplicată celor doi atleți a dat roade. Văzînd că regretă sincer atitudinea lor, că își propun să fie exemple de punctualitate și de disciplină, i-am reprimit pe Dan și Sorin în lot. Rezultatele obținute de ei în continuare au fost dintre cele mai bune. Sorin Marian a doborît de mai multe ori recordul de juniori mici la prăjină, aducîndu-l la 3,86 m, iar de curînd a obținut cel mai bun rezultat de sală, la juniori mari, cu 4,00 m. Dan Hidioșanu a reușit să-l învingă pe adversarul său principal, Viorel Suciu, cel mai bun junior european pe 1965, în alergările pe garduri mici. De asemenea, Dan a stabilit a doua performanță în aer liber la 110 m garduri, cu 14,3 sec., un timp promițător pentru vîrsta sa.

GHEORGHE OLA, antrenor federal de fotbal:

1. *Un „caz" de indisciplină tipic a fost tînărul fotbalist piteștean* Constantin Olteanu. *Venind în lotul de juniori, ne-a dat multă bătaie de cap. Se eschiva de la antrenamente, insulta colegii de echipă și avea o atitudine cu totul reprobabilă față de personalul din serviciul auxiliar.*

2. *Observații individuale și în fața echipei. Scoaterea din echipă și din lot.*

PE TEME DE EDUCAȚIE

Apoi, văzînd că nu rezolvăm prin aceasta situația, am propus F.R.F. suspendarea lui pe termen de șase luni. Federația a acceptat punctul nostru de vedere.

3. *Ulterior s-a dovedit că ne-am orientat just. Reluîndu-și pregătirile, Olteanu a muncit cu multă rîvnă și pe baza comportării în echipa de club l-am selecționat din nou în lot. Trebuie să spun că în toate acțiunile juniorilor, din toamna trecută, Olteanu s-a comportat foarte bine. Atît din punct de vedere tehnic cît și moral. El a fost titular în toate jocurile disputate.*

GHEORGHE DAMIAN, instructor sportiv al secției de popice Gaz metan-Mediaș:

1. *Știindu-se talentat, cu rezultate mai bune decît coechipierii săi, fiind și căpitanul echipei noastre de popice Gaz metan,* Ernest Kiss *începuse anul trecut să dea semne de înfumurare. Chiulea „metodic" de la antrenamente, în schimb semna aproape zilnic „condica" la diferite restaurante. O urmare firească: rezultate sportive din ce în ce mai slabe.*

2. *Comportarea lui a fost luată în discuția grupei sindicale. După o săptămînă „liniștită", căpitanul echipei noastre de popice* Ernest Kiss *a început din nou să chiulească și să bea. L-am pus în discuția consiliului asociației sportive și a comisiei orășenești de popice Mediaș. Aici s-a hotărît suspendarea lui pe două etape de campionat și — de comun acord cu federația — n-a mai fost inclus în lotul ce urma să se pregătească pentru diferite întreceri internaționale. In sfîrșit, văzînd că nici această metodă nu dă rezultate (săvîrșea în continuare tot felul de acte de indisciplină) am stat de vorbă cu tovarășii lui de muncă și de sport, rugîndu-i să se apropie mai mult de el, să-l îndrume discret, să-i insufle vechea lui dragoste pentru sport, arătîndu-i prietenește în diferite ocazii că pentru a face sport de performanță nu este de ajuns doar talentul.*

3. *Efectul a fost cel așteptat. Scurt timp după aceasta* Ernest Kiss *și-a reluat cu regularitate și sîrguință antrenamentele. corectînd recorduri, fiind selecționat în diferite loturi și ocupînd locuri fruntașe în numeroase întreceri interne și internaționale. Acum se pregătește pentru „mondiale".*

STELA RUSU, profesoară (antrenoare de baschet) la S.S.E. 1 București:

1. *Propun să discutăm pe scurt două cazuri. Primul oferit de* Radu Hamangiu *din clasa a X-a a Liceului „N. Bălcescu" din Capitală, component al reprezentativei de baschet a S.S.E. 1. Este vorba nu despre o abatere propriu-zisă de la disciplină, ci de o anumită atitudine care putea constitui o frînă pe drumul spre o realizare sportivă superioară. Ce s-a întîmplat cu Radu? După vacanța de vară de anul trecut, dădea semne vizibile de scădere a conștiinciozității în pregătire. In același timp, dovedea și o sensibilitate crescută la îndrumările sau observațiile noastre. Aș fi zis, un caz tipic de înfumurare, dacă nu l-aș fi cunoscut destul de bine pe Radu. Și acum, pe scurt, despre al doilea exemplu pe care l-am ales,* Dan Georgescu, *coleg de an și de echipă cu Radu. Dan Georgescu are autentice calități de baschetbalist, la nivelul... înălțimii sale de 1,96. La prima vedere se pare că Dan ar fi făcut o pozną, o copilărie, de care îmi venea greu să-l învinuiesc în fața sincerității explicațiilor sale. In noiembrie, la cel mai important meci din cadrul campionatului republican de juniori, faza pe Capitală, Dan — element de bază al echipei — întîrzie, punîndu-ne evident în dificultate. Cauza? Urmărise un program la televizor și... uitase de meci.*

2. *Am expus faptele. Să vedem care sînt după părerea noastră explicațiile și ce măsuri am considerat că e bine să luăm pentru îndreptarea acestor surprize neplăcute. Ce se întîmplase cu Radu Hamangiu? Am aflat — ce-i drept, cu o mică întîrziere — că în vacanța de vară, cînd se pregătise într-o stațiune din țară, fusese solicitat de un profesor de specialitate de la liceul cu program special de educație fizică, pentru a-și schimba locul de învățătură. I se arătase în mod insistent că este un talent prea mare pentru a-și pierde vremea în altă parte decît la liceul propus, deși și școala noastră sportivă îi oferea aceleași mijloace de pregătire. Practic, nu am apucat să iau nici o măsură pentru că mi-o luase înainte mama lui Radu care — la sesizarea tînărului — discutase cu profesorul în cauză, făcîndu-l să renunțe la „tentativa" sa. Am mulțumit mamei lui Radu pentru acțiunea sa hotărîtă și conștientă.*

Surpriza pe care ne-o oferise Dan Georgescu ținea de o situație mai complicată, mai bine zis de o anumită concepție a părinților săi. Dan era, într-un fel, încurajat pe drumul comodității, al sedentarismului. Este drept, că aspectul cultivării lui Dan nu era neglijat, dar din educația sa care se cere multilaterală, lipsea și preocuparea pentru o activitate sportivă organizată, pentru care el — așa cum am arătat — avea o serie de calități și manifestase la început mai mult interes. Am invitat la unul din antrenamente pe părinți. A venit și de această dată mama, care s-a lăsat greu convinsă de argumentele mele în favoarea dezvoltării multilaterale, armonioase a copilului său. Credeam că nu am reușit decît în parte s-o fac să renunțe la ideea că sportul trebuie să constituie pentru Dan, doar o activitate sporadică, făcută printre picături.

3. *După cum se vede nu nădăjduiam să obțin, pentru moment, decît o singură victorie categorică: în cazul lui Radu Hamangiu. Țin să subliniez aci faptul că dacă părinții elevilor noștri vor da dovadă întotdeauna de înțelegerea profundă a importanței practicării sportului și a rolului educativ al acestuia în dezvoltarea copiilor lor, noi, educatorii, vom fi ajutați efectiv și ne vom realiza scopurile propuse mai devreme. „Vedeta" — deși el nu arăta nici o înclinație spre acest „tip" de sportiv — Radu Hamangiu nu va exista. In schimb, sînt convinsă că vom avea de-a face cu un sportiv conștiincios, valoros. Mi-am continuat strădaniile în „cazul" Dan Georgescu. Îmi era teamă de o victorie... 50%. Acum cred că am obținut una adevărată. Acest elev foarte bun, sîrguincios a început să devină la fel și la antrenamente. În ultima lună, de pildă, a fost model în ceea ce privește punctualitatea și frecvența. Înțelegerea incompletă a importanței sportului de către părinții săi, impulsul pe care i l-au dat spre comoditate — în ceea ce privește activitatea sportivă și mișcarea în general — l-au privat pentru un timp de unele mari satisfacții. Am căutat să elimin aceste date și să-i dau lui Dan un plus de vioiciune, de combativitate, mai multă hotărîre (și practicarea sportului dezvoltă aceste calități), într-un cuvînt să-l readuc la pasiunea normală pentru sport, firească vîrstei sale. M-am bizuit în continuare și pe ajutorul profesorului lor de educație fizică de la Liceul „N. Bălcescu", tovarășul Stelian Gheorghiu, activ nu numai în ce privește instruirea sportivă, ci și în toate momentele mai mult sau mai puțin dificile din munca de educație. M-am bizuit pînă la urmă și pe înțelegerea părinților lui Dan, pe schimbarea atitudinii lor. Sînt bucuroasă că am realizat acest lucru.*

★

Am înfățișat mai sus cîteva dintre mijloacele, metodele sau formele prin care antrenorii intervievați au căutat să rezolve cazurile de indisciplină avute. Acum, în loc de concluzii, invităm și pe alți antrenori, educatori să își expună punctul de vedere în legătură cu problemele puse în discuție. Așteptăm răspunsurile lor.

Pe scurt, de la corespondenți

● Recent, au avut loc la Craiova întrecerile ultimei etape a campionatului orășenesc de popice, pe echipe. Meciul-derbi a opus echipele Voința și Constructorul. Cu toate că popicarii de la Voința au condus tot timpul, finalmente Constructorul a cîștigat cu 6.163—5.144 p.d.

R. Sulț

● *La uzinele „23 August" din Capitală sînt în plină desfășurare campionatele pe asociații, la șah. Pînă în prezent, la asociația sportivă Producția pe primul loc, după 10 partide, se află* Fl. Hinca, *cu 9 puncte. La „Tehnolog" își dispută întîietatea 25 de concurenți împărțiți în două grupe. Finalele pe uzină vor desemna campionul clubului Metalurgistul.*

D. Dumitrescu

● De curînd, asociația sportivă Gloria din Bistrița are un nou club. Au fost aduse mese și garnituri noi de șah și material pentru tenis de masă. In fiecare zi, la noul club vin numeroși membri ai acestei asociații și petrec ore plăcute jucînd șah si tenis de masă.

R. Enceanu

● *Pe lîngă Consiliul raional al UCFS Călărași funcționează de puțin timp, un curs de arbitri de fotbal, cu 14 cursanți. Lecțiile au loc de două ori pe săptămînă și sînt ținute de antrenori de categorie republicană și regională. Conducătorul cursului este arbitrul C. Mușat.*

N. Oașă

● Zilele trecute, la Grupul școlar chimie din Pitești a luat ființă o nouă asociație sportivă. Cei 220 de membri UCFS vor activa în secțiile de gimnastică, atletism, volei, handbal și fotbal.

I. Udrescu

● *Recent, la Babadag s-au desfășurat interesante întreceri la șah și tenis de masă, contînd pentru faza raională a campionatelor republicane respective. La aceste competiții au participat concurenți din 15 asociații sportive. Cei mai buni s-au dovedit* **N.** *Fucigiu (Cetatea Istria) la șah și* **A.** *Ion (Voința) la tenis de masă.*

C. Dolniceanu

● Echipa masculină de handbal în 7 de la A. S. Cugir a cîștigat pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană a regiunii Hunedoara. Pe locurile II și III în campionatul regional (în care s-au întrecut 10 formații) figurează S.S.E. Deva și Constructorul Hunedoara.

I. Nicoară

La Pitești s-a deschis, de curînd, un centru de învățarea boxului, la care participă numeroși elevi ai școlilor profesionale din localitate, sub conducerea antrenorilor Andrei Anatolie și Mihai Stan. În fotografie, fotoreporterul nostru, Vasile Bageac, a prins în obiectiv boxerii și antrenorii, înaintea lecției de pregătire